

Osmisměrka - Na Hromnice husa po vodě...

F	R	A	J	E	R	K	A	K	V	A	K	S	R	P
K	L	U	K	O	S	T	Ř	E	L	B	A	L	O	N
N	O	T	A	V	A	A	K	B	Y	R	N	J	S	Ň
A	D	N	V	T	N	E	I	P	L	U	I	P	O	E
D	B	I	T	O	Á	A	D	N	O	S	Ž	Ř	B	Z
A	O	S	L	R	T	R	O	K	T	K	U	Í	A	I
L	Č	O	V	L	A	D	A	K	B	A	R	K	Š	L
E	K	O	O	Ě	L	S	A	P	U	E	P	O	N	K
K	A	N	D	I	D	Á	T	K	A	R	O	P	K	S
O	R	B	V	Ě	C	K	Á	E	O	O	K	P	T	V
H	Ú	O	Č	A	J	J	Y	G	Š	B	T	A	K	Í
L	Z	L	K	É	I	I	R	N	T	I	A	O	E	Č
E	I	Č	E	L	L	A	N	D	Ě	K	Ř	Z	F	K
D	R	S	L	Á	M	A	Ě	Y	P	E	R	L	A	A
F	F	E	C	I	Ř	G	Y	T	N	O	T	E	S	R

AEROBIK, AFEKT, BALON, BAZAR, BIATLON, BRUSKA, DALEKOHLED, DĚJINY, FOTOAPARÁT, FRAJERKA, FRČKA, FRIZÚRA, KANDIDÁTKA, KOLONA, KONTRAST, KOŘEN, LÉČBA, LIJÁK, LUKOSTŘELBA, NOTES, ODBOČKA, ODLIV, OKURKA, OSOBA, OŠTĚP, OTAVA, PERLA, POJISTKA, POKROK, PROGRAM, PRSKAVKA, PRUŽINA, PŘÍKOP, RYBKA, SKLIZEŇ, SLÁMA, SONDA, SVĚDKYNĚ, SVÍČKA, ŠKRABKA, TYGŘICE.

NAše DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. * Nevyžádané příspěvky se nevracejí. * Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice. * Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. * Uzávěrka čísla: 18.1.2023.

LEDEN 2023

ROČNÍK XXII. ČÍSLO 1

NAše DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

DĚKUJEME ZA PODPORU

Zimní rozjímání

Všude bílo, všude ticho...

jenom potok přes kameny utíká
zima ho v bílý kožich obléká
břehy zdobí krajkami
a sem tam ledovými růžemi.

Za starým stavením
šípek se k vodě naklání
zima mu okružím ze sněhu přispěla
by mohl se potoku podobat.

Ten ale utíká, do ledu narází
jen večer zklidní se,
uhladí krajkoví
by tvář měsíc v hladině
mohl si vyhladit.

J. Švajdová

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

Na zpravodaj Naše dědiny jste darovali: v Salaši 430,- Kč, v Březnici 1 050,- Kč.
Děkujeme.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 15.2.2023.

Všem čtenářům Našich dědin přejeme správné rozhodování při volbě prezidenta České republiky.

Na obecním úřadě můžete nahlásit požadavek na volební komisi, aby k vám v sobotu dopoledne přijela s mobilní urnou. Bude tak učiněno pouze v odůvodněných případech, kdy se volič z vážných důvodů nemůže dostavit do volební místnosti osobně.

Toto neplatí pro osoby s nemocí COVID nebo s nařízenou karanténou.

Svátek Uvedení Páně do chrámu - 2. únor

Předmětem svátku jsou biblické události, které se odehrály v jeruzalémském chrámu čtyřicátý den po Vánocích. Podle starozákonních předpisů o rituální čistotě platila žena po porodu chlapce 40 dní, po porodu děvčete 80 dní za nečistou a musela poté přinést knězi k oběti za hřich beránka a holoubě nebo jestliže byla chudá, pouze dvě holoubata. „Kněz za ni vykoná smírčí obrady a bude čistá.“ Prvorodený syn musel být předveden před Hospodina /Ex 13,2/ a vyplacen peněžitou obětí /Nu 18,16/. Přesně podle těchto předpisů přivedli Maria s Josefem Ježíše do chrámu a Maria přitom vykonała oběť svého „očištění“ a vyplatila svého prvorodeného.

V Římě je tato sváteční slavnost známá už v polovině 5. století. Podle pozdějších svědecí se na tento 40. den po Vánocích pořádal světelny průvod, jenž měl zatlačit starý pohanský smírný průvod, konaný každý pátý rok začátkem února jako průvod městem. Světla nesená v křesťanském průvodu připomínala, jak Simeon nazval v tento den Ježíše „světlem, jež bude zjevením pohanům“. Žehnání svící nesených při průvodu vzniklo ještě před koncem prvního tisíciletí v Galii. Svěcení světel a světelny průvod vedly např. k českému lidovému označení svátku „Hromnice“. Také až do roku 1969 oficiální název „Očištování Panny Marie“ musíme označit jako velmi nešťastný. Maria je přece podle církevního učení v každém ohledu bez hříchu. Od roku 1969 se tedy název tohoto svátku mění a napříště se nazývá „Uvedení Páně do chrámu“. Tak se jasně ukáže, že se jedná o svátek Páně.

Ženy a matky ve Šternberku obnovily starobylý zvyk obětování svíce, zvyk pocházející z první poloviny 18. století, kdy se Morava obávala pruského vpádu. V mnoha moravských městech se tehdy konaly prosebné pobožnosti za odvrácení nebezpečí. 1. února 1741 přinesly dvě ženy do kostela Zvěstování Panny Marie ve Šternberku voskovou svíci o váze asi 10 kg jako dar Matce Boží, aby skrze její přímluvu byly uchráněny od nepřátel. Svíce měla hořet při každé mši svaté po celý rok a následně pak byla obětována vždy v čase Hromnic.

Římskokatolická farnost Šternberk už 23 let pořádá Hromniční pouť matek. Velkou obětní svíci jako prosbu za ochranu a dar víry pro své děti a za odvrácení zla od svých rodin přinesou i letos matky z celé České republiky před sochu Šternberské madony. Tato Hromniční pouť matek se koná v sobotu 4. února 2023 v kostele Zvěstování Panny Marie ve Šternberku.

Na tuto pouť jsou zvány i matky z Březnice, z Bohuslavic a ze Salaše.

P. Jaroslav Poláč

Z překladu dopisů našich adoptivních dětí:

Milá Veroniko,
zdraví Martin Louis, díky za stálou podporu na mé cestě ke kněžství. Jsem rád, že můžu tento dopis psát.

S Boží pomocí jsem úspěšně dokončil studium filozofie. Během dlouhých letních prázdnin jsem sloužil ve své farnosti a také vedl nějaké letní tábory v sousedních farnostech. Moc mě těšilo, že jsem také mohl strávit čas s rodinou.

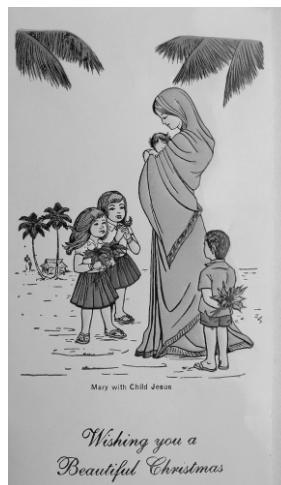
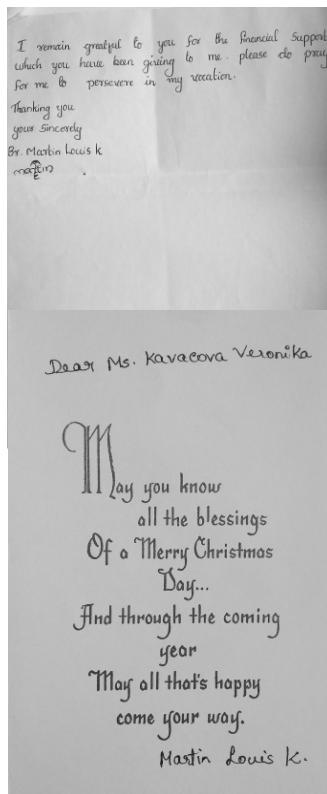
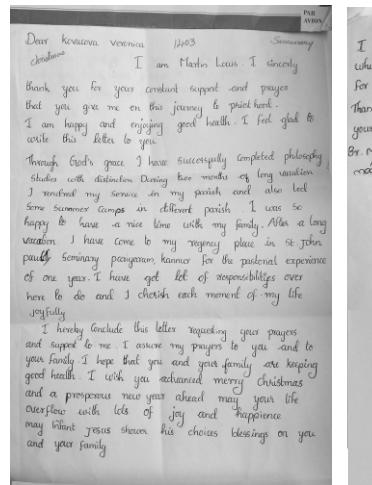
Po prázdninách jsem na rok odešel sbírat pastorační zkušenosti do farnosti kolem kostela sv. Jana. Má tu na práci mnoho povinností. S radostí si užívám každý moment.

Ukončím svůj dopis prosbou o vaše modlitby a další podporu. I já se za vás a vaše rodiny modlím a doufám, že jste všichni v pořádku a zdraví. Přeji všem krásné Vánoce a úspěšný nový rok, mnoho radosti a štěstí ve vaší každodennosti. Ať Ježíšek vlije své požehnání do životů vašich a vašich rodin.

Jsem nesmírně vděčný za vaši finanční podporu. Prosím, modlete se za mě, ať vytrvám na své cestě.

Upřímně děkuje za vše

Martin Louis

Wishing you a Beautiful Christmas

Pozvánky do našich dědin

OBECNÍ ZABIJAČKA

11.2.2023

od 12 hod.

Obecní sál Březnice

Prodej zabijačkových specialit tlačenka, jitrnice, polévka.
Vařené maso + pečené maso

Ples SRPŠ

25.2.2023

od 20 hod.

Sokolovna Březnice

K poslechu i tančení hraje kapela

Můžete se těšit na zajímavý doprovodný program, bohatou tombolu a skvělé občerstvení!

Pozvánky do našich dědin

Ahoj Veroniko,

jak se tam u vás máte? Já a moje rodina se máme dobře.

Jsem moc vděčný za vaši podporu, díky které mohu studovat - mám školní potřeby a studijní materiály.

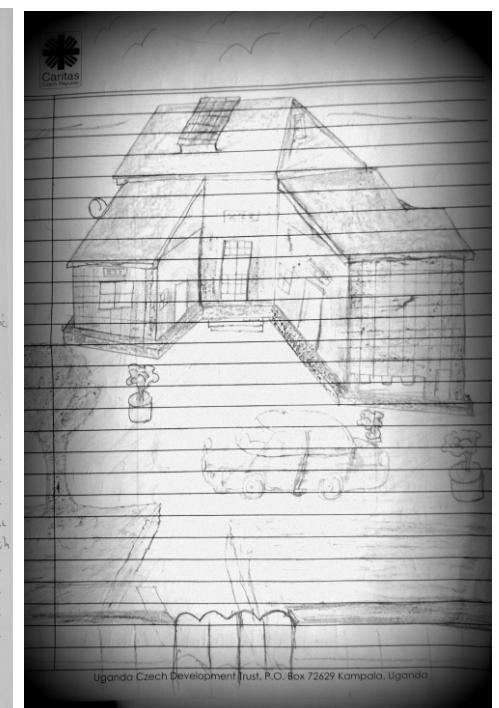
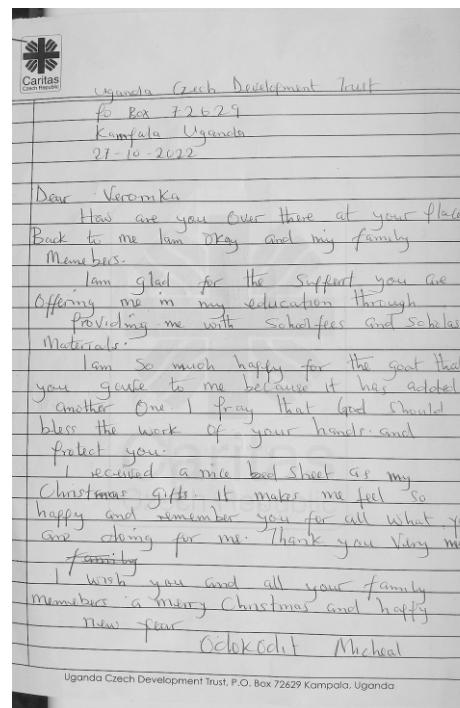
Jsem strašně šťastný za kožu, kterou jste mi dali, protože porodila kůzle a máme tedy dvě.

Modlím se za požehnání pro vás a vaše dobrodružství a za vaši ochranu.

Jako vánoční dárek jsem dostal pěkné povlečení a jsem za něj moc rád. Máme na paměti všechno, co pro mě děláte. Děkuji mockrát.

Přeji vám a celé rodině krásné Vánoce a šťastný nový rok

Michael

Smutné výročí

Od přepadení rodin Kozmíků a Durajů, odbojářského bunkru v Zákopaničí a zatýkání dalších občanů obce uplynulo 80 let

Noc z 24. na 25. prosince 1942 se stala pro rodinu Jana Kozmíka na Kříbech hroznou. Po půlnoci vniklo do domu jejich typickým neurvalým způsobem asi 20 esesáků. Po důkladné a bezohledné prohlídce domu nic nenašli, ani otce rodiny. Zatkli manželku Bohumilu, chlapce Láďu, Stanislava a patnáctiletou dceru Miloslavu.

Tímto násilným přepadem vnikli následně do domu Ladislava Duraje, kde si počínali obdobným způsobem. Protože manžel nebyl doma, zatkli manželku Marii a její matku Reginu a doma zanechali jedenáctiletou Marii, desetiletou Věru, sedmiletého Ladislava a tříměsíční Libušku - ráno si je převzali sousedé a rodina.

Před touto razií byli zatčení Slezák František a Vavruša Josef ml.

Na okupovaném území byl rozpoután teror proti všem vlasteneckým silám.

Německá armáda s sebou vlekla jen hlad a smrt. V důsledku oloupení českého národa o svobodu a barbarského postupu nacistů, vytvářelo se i na okupovaném březnickém území odbojové hnutí obyvatelstva.

Po zatýkání u Kozmíků a Durajů se zlínské gestapo připravovalo na další a důležitý přepad a další zatýkání občanů. K tomu měli hodnověrné zprávy od zastřeleného zrádce S. Růžičky. 29. ledna 1943 za účasti zatčených hajných Fr. Valenty a Ant. Čelustky, kteří po brutálních výsleších je museli vést k bunkru odbojářů. Tuto akci vedl a řídil šéf zlínského gestapa Hans Ziegler, Karl Raschka, Urbánek a měli pozváno i 150 členů "Schutz-polizer" z kasáren v Holešově.

Při mnohonásobné přestřelce byli v bunkru zastřeleni Jan Kozmík a Alois Slováček. Josef Slováček byl postřelen - byli odvezeni na koňských saních do sálu Obecního domu.

Tento den byli ještě zatčeni: Lebloch Emil, Lečík František, Strnadel Antonín, Duraj Ladislav, následující dny bylo zatčeno ještě mnoho březnických občanů, celkem 66. Mnoho našich občanů se s touto krutou a nepříznivou situací nesmířilo. Snažili se různými způsoby znepříjemňovat a škodit okupantům, i když si byli vědomi, že za tuto činnost následovalo jenom vězení a smrt.

Fotogalerie - tři králové v MŠ Březnice

Fotogalerie - návštěva ZŠ Březnice u HZS ve Zlíně

Učitel

Bývalý učitel se setká s jedním mladíkem, který se ho ptá: „Vzpomínáte si na mě?“ Učitel řekne, že ne. Tak mu mladík prozradí, že byl jeho žákem.

A ten starý učitel se ho zeptá: „Opravdu? A co děláš?“ Mladík odpoví: „No jsem učitel.“ „To je hezké, tedy jako já?“ podotkne učitel. „No, ano. Vlastně jsem se stal učitelem, protože jsem chtěl být jako vy.“

Starý učitel zvědavě požádá mladíka, aby mu vyprávěl, jak se to stalo. A mladík mu vypráví tento příběh:

„Jednou přišel můj spolužák do školy s krásnými novými hodinkami a já jsem mu je ukradl. Zanedlouho si toho můj kamarád všiml a postěžoval si učiteli, to jste byl vy. A vy jste řekl třídě: „Při dnešním vyučování byly vašemu spolužákovovi ukradeny hodinky. Kdo je ukradl, at' je prosím vrátí.“

Já jsem je ale nevrátil, protože jsem nechtěl. Vy jste pak zavřel dveře a řekl nám, at' se všichni postavíme a zavřeme oči, že nám postupně prohledáte kapsy. Tak jsme si stoupali a vy jste postupně hledal ve všech kapsách, a když jste došel ke mně, našel jste hodinky a vzal jste si je. Pak jste prohledal ještě všechny zbývající kapsy a nakonec jste řekl: „Můžete otevřít oči, hodinky jsem našel.“

Nikdy jste mi nic neřekl a o příhodě jste už nikdy nemluvil. Nikdy jste neřekl, kdo hodinky ukradl. Toho dne jste mi navždy zachránil čest. Styděl jsem se jako nikdy v životě.

Nikdy jste mi nic neřekl, a i když jste mi nikdy nevynadal ani si mě nezavolal na kobereček, dostal jsem od vás pořádnou lekci.

Díky vám jsem pochopil, že takhle jedná skutečný vychovatel.

Pamatujete se na tu událost, pane učiteli?“

A učitel odpoví: „Pamatují se na tu událost, na ty ukradené hodinky a jak jsem hledal ve všech kapsách, ale tebe jsem si nepamatoval, protože jsem měl při hledání také zavřené oči.“

Toto je podstatou výchovy. Jestli musíš pro nápravu chyb někoho ponižovat, neumiň učit.

Z knihy Bruno Ferrera vybrala M. Burdelová

19 uvedených odbojářů tímto ztratilo své životy:

Kozmík Jan, Slováček Alois, Slováček Josef, Kozmík František, Škubal Josef, Slezák František, Novák František, Novák Antonín, Lečík František, Vyoral Josef, Zapletal Josef, Mikl Josef, Hradil Alois, Červeňanský Štěpán, Duraj Ladislav, Mikeštík Ladislav, Pálka Josef, Úl Josef, Kadlčák Alois.

Mohyla na Kříbech a bunkr v Zákopaničí jsou i po toliku letech stálou připomínkou odbojové činnosti na Březnicku v průběhu II. světové války

Oldřich Vavruša

Jaká byla doba adventní a vánoční?

V lednovém čísle našeho časopisu se znovu ohlédneme za dobou předvánoční a vánoční.

Adventní věnečky jsme si vyrobili v kruhu svých rodin a také v sále obecního domu. Kdo chtěl, mohl si věnečky nechat posvětit při nedělních bohoslužbách v našich chrámech.

Vánoční stromy se rozsvítily v našich dědinách poslední listopadovou sobotu.

Děti s rozsvícenými lampičkami se účastnily rorátních mší svatých.

Mikuláš s andělem a čertem navštívili děti ve škole a školce.

Vánoční jarmark se uskutečnil v Březnici 17. prosince. Mohli jsme se potěšit z vystoupení dětí místní mateřské i základní školy. K zakoupení byly předměty s vánoční tématikou, výrobky dětí, perníčky, zabijačkové speciality a teplé občerstvení.

Současně v prostorách obecního sálu probíhala výstava starých hraček a starých modlitebních knížek.

Tři králové na Salaši

Dne 7. ledna nás opět navštívili tři králové. Za zpěvu krásné koledy nám na domy napsali K+M+B 2023 - Christus Mansionem Benedicat - Kristus požehnej tomuto domu. Děkujeme paní Marii Vrbecké, Hubertu Heraltovi - K, Ondřeji Vančíkovi - B, Matyáši Jurčovi - M. Na Salaši se vybralo 8 348 Kč. Všem, kteří přispěli Pán Bůh zaplatí - děkujeme.

Jana Svozilová

Tříkráloví koledníci v Bohuslavicích:

Tříkráloví koledníci v Březnici:

LEDEN 2023

DĚKUJEME ZA PODPORU

Tříkrálové sbírky

2023

Díky výťážku budou realizovány tyto záměry:

- Přímá pomoc osobám v nepříznivé životní situaci, primárně na Zlínsku
- V rámci této pomoci může každý občan požádat o pomoc v nepříznivé životní situaci, kterou za Charitu Zlín zprostředkovává Mgr. Jana Strouhalová, E: jana.strouhalova@zlin.charita.cz, T: +420 739 245 973
- Nemocnice Milosrdných bratří Vizovice – příspěvek na financování provozu
- Letní pobyt pro děti a mládež s diagnózou SMA a dystrofiemi, podpora jejich rodin
- Internát pro nejchudší romské chlapce Stara Zagora, Bulharsko

Farnost Březnice přispěla částkou 99 383 Kč
(z toho obec Březnice 56 397 Kč, Bohuslavice 34 638 Kč, Salaš 8 348 Kč)

Díky všem koledníkům za nasazení pro dobrou věc, všem zúčastněným za příspěvky, milá setkání i pozornosti pro krále.

HLAVNÍ PARTNER

Charita Česká republika

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

T... Česká televize

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

Český rozhlas

PARTNER

Česká pošta

Půlnoční mše svaté se sloužily v krásně vyzdobených chrámech. V kostele sv. Bartoloměje slavnostní půlnoční mše obohatil svým zpěvem místní chrámový sbor, v doprovodu muzikantů.

Setkání u Sokolské jolky se uskutečnilo 25. prosince - zpěv koled a hudební doprovod místních muzikantů pod vedením Honzy Divokého přispěl ke krásné vánoční atmosféře.

Na svátek sv. Štěpána si mohli malí i velcí zabruslit na ledové ploše ve Zlíně - tradiční Štěpánské bruslení, které pro zájemce zajišťuje pan starosta Josef Hutěčka.

Štěpánská zábava se skupinou Rocksoar se uskutečnila v březnické sokolovně.

Silvestrovský fotbálek přilákal do sportovního areálu příznivce fotbalu i hráče, kteří si přišli poslední den v roce protáhnout tělo.

8. ledna jsme se těšili v kostele sv. Bartoloměje z vystoupení našich mladých a malých muzikantů při „koledování u jesliček“. Velké poděkování patří Magdě Běťákové za organizaci tohoto odpoledne a Lence Plevové, která krásným slovem provázela vystoupení hudebníků. Děkujeme muzikantům - Barunce (klávesy) a Michalovi (varhany) Miklovým, Štěpánkovi Kašpaříkovi (akordeon), Pavlíkovi (flétna) a Štěpánkovi (trubka) Janekovým, Žanetě Myslivečkové (klávesy), Honzíkovi Běťákově (akordeon) a Karolíně Menšíkové (housle).

Demografický vývoj v našich obcích

Zajímavá statistika Ministerstva vnitra o počtu trvale přihlášených obyvatel v jednotlivých obcích - vždy k 1.1. daného roku:

	r. 2017	r. 2018	r. 2019	r. 2020	r. 2021	r. 2022	r. 2023
Zlín	74 737	74 508	74 434	74 276	74 225	73 250	72 850
Březnice	1283	1304	1315	1345	1355	1382	1417
Bohuslavice	780	774	770	769	765	745	739
Šarovy	255	258	262	262	261	258	257

Zdroj: <https://www.mvcr.cz/clanek/statistiky -pocty-obyvatel-v-obcich.aspx>

Zajímavé grafické znázornění je na tomto webu:
<https://www.obvrateceska.cz/ZI%C3%AD%C5%99eznice/538744>

Josef Hutěčka
starosta

ZŠ Březnice sbírá staré mobily

Základní škola Březnice se zapojila do soutěže škol RECYKLOHRANÍ. Aktuálně naši žáci sbírají staré mobily, které můžete přinést na OÚ Březnice a pomoci jim tak ve sbírání bodů v této soutěži.

Ty chvíle mladosti občas i bolem naplněny bývaly. Však i ten zármutek k životu patří.

Vše zlé, co kdy jsme prožívali, k přemýšlení a přehodnocení priorit nás nutí.

Kéž člověk jednou pochopí, že ne věci, ale lidé by nám bližší měli být!

Vždyť stejnou krajinou kráčíme a ty hvězdy na nebi, pro nás všechny tu rovným dílem září.

Že dary nehmataelné, neviditelné, ty dary klidu a pokoje, ty pro každého z nás největší cenu mají.

Léta se slunce západem odcházejí a další nový rok již první korálky na šňůrku životů našich navléká.

Čas nezměnil se, tehdy jako nyní stejným tempem pospíchá.

Životy naše jen krátkými písničkami jsou, z tónů smutných i veselých se skládají.

Každý ten tón láskou a dobrem naplněn měl by být, vždyť v ozvěnách času, tisíckrát se navrátí.

Srdce čistá a vnímavá Vám všem

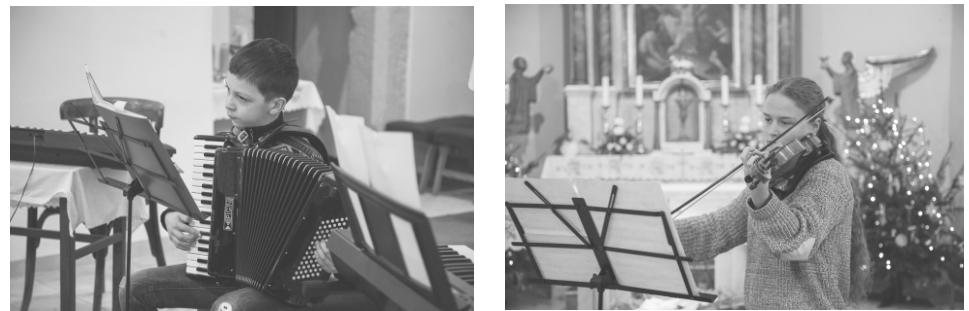
Marie Nevělíková

**„Zhasněte světla, rozsvíťte lásku,
kamenným mostem můžeme jít.
Pro dobrý bydlo zapomněl svět
na krásu ducha, svobodu, klid.“**

/Jan Nedvěd/

LEDEN 2023

Tři králové označili letos naše příbytky posvěcenou křídou a zanechali malou pozornost - cukr a kalendář. Děkujeme skupinkám králů a také všem, kdo přispěli na sbírku pro potřebné.

Marie Burdelová

LEDEN 2023

... a nový rok první korálky na šňůrku navléká

Žádný sníh ani mráz, jen zelená tráva a bláto v zahradách. Tak nějak bychom počátek roku dva tisíce dvacet tři, definovat mohli. No, ono ani sváteční prosincové dny roku minulého, se nijak zvlášť nevycajchnovaly. Rtuť teploměru patnáct stupňů pokořila a místy to vypadalo, že se zmatená příroda ze spánku pomalu už probouzet chystá. O Vánočích bílých jsme si tak akorát ve svých představách mohli nechat zdát. Avšak zimní královna ještě po nějaký čas na svém trůnu posedí, tak třeba se ještě nad námi slituje a pořádnou bílou peřinou nás zakryje.

Co letošní rok nám přinést hodlá, málokdo jen tušit může. Všechny dny budoucí, tajemstvím zahaleny jsou. Naši předkové prý snad podle toho, na který den v týdnu první leden vyšel, situaci trochu předvídat dokázali. Letošní Nový rok jsme v neděli přivítali, a bude-li pranostika pravdivá, pak můžeme mírnou zimu, úrodné jaro, větrné časy letní a příznivou žen, očekávat. Slova tato však, řekla bych, jiné rčení jaksi zpochybňuje tvrdíc, že: "Roste-li tráva v lednu, sahá bída ke dnu, a že je lepší vln u prahu, než sedlák u pluhu." A tak nezbývá, než nechat všechno na rozhodnutí vyšším mocnostem a s pokorou očekávat, čím nás ten nový rok obdaruje.

„Když déšť leden smáčí, neduhy s ním kráčí.“ praví nám jedna z mnoha dalších lidových průpovídek. No možná, že tady bych s tvrzením souhlasila. Jak možno kolem dokola pozorovat, lékařské ordinace marody se rychle zaplňují a zákeřné bacily na nás na každém kroku číhají.

My na Moravě, však dobrou prevenci známe a trnkovou medicínu pravidelně užíváme. Ale též kysané zelí, zázvor a med, postaví nás prý na nohy hned. No a přidáme-li k tomu křen, tak už hned zítra můžeme špacírovat ven.

Doufejme tedy, že ověřené rady k užitku našemu budou a zálužný bacil se nám na míle vyhne.

Paní Zima, zdá se, stále větším šetříkem se stává a jak jsem někde vyčetla, tak z opravdové ladovské zimy jsme se naposled v roce osmdesát jedna, těšit mohli. A tak není divu, že člověk se občas rád ve svých vzpomínkách do let uplynulých navrací a na, do bíla vymalovanou krajinu, rád zavzpomíná.

Dívám-li se zpět, do zimních časů dávno již minulých, vidím nádhernou scenérii zasněžené, třptykící se salašské krajiny. Z oblohy sníh se hojně sype a celou tu naši dědinu, něžně do bělostného závoje halí. Rázem všechno tak čisté a nevinné se zdálo být!

Po ujezděné cestě, od kapličky až po hájenku, na saních jsme svišteli. A když pracně vybudovanou, hladkou dráhu nám posypali, tu na jiný kopec v okolí hbitě jsme se přesunuli.

Všechny ty mírné svahy pravidelně jsme prověrovali a ti zdatnější na lyžích svá umění předváděli.

Za naší školou jsme též kluziště mívali. My menší jsme na kačenkách první nejisté krůčky dělali a naším idolem Hanka Mašková a sourozenci Romanovi byli. Zimní oblečení, z toho, co kdo doma měl, se většinou skládal. Svetry a čepice, šikovné maminky, stařenky či hodné tety upletly. Největší spotřeba však rukavic bývala, ty jsme totiž pravidelně někde ztráceli.

Vzpomínám si, že i stuclík jsem jako malá mívala. Ze stříbrné, asi králičí kožešiny zhotoven byl a prokřehlé prstíky spolehlivě ohrát dokázal.

Do baráku nás až hlad zahnal. Promáčené oblečení za suché jsme rychle měnili, ale napřed ztuhlé nohy v lavoru s horkou vodou se zahřát musely. Většina domácností šporák s malou pecí mívala. Tam jsme si znaveni po těžkém dni zalezli a o podniknutých výpravách po zasněžených svazích, jsme v teploučku našich domovů, rozjímalí.

V kamnech dříví praskalo a tančící plameny mystické obrázky na zdech vytvářely. A my, za dlouhých zimních večerů, napínavému vyprávění starých, s dychtivostí jsme naslouchali.

Peněz v rodinách nazbyt nebývalo, a tak vše, co si hospodáři sami vyrobít, opravit či udělat dokázali, vítaným přínosem do chalupy bylo. A též vzájemná výpomoc mezi lidmi tehdy ještě dobře fungovala.

Do pokladnice prožitků, drobky svého mládí sbíráme. A třebaže naše mysl na ledacos občas už i zapomíná, důležité je, že srdíčko skvělou pamětí stále oplývá.

Však nejenom vzpomínky, též všelijaké vjemy či věci jakousi zvláštní mocí oplývají a prchající čas, byť jen na chvíli, zastavit dokážou.

Stačí pár tónů letité písni, co kdysi z rádia jsme slýchávali, libá vůně pokrmu, z plotny se vinoucí či stará mísa, ve které maminka lahodný pokrm ke stolu přinášela. Ten oprýskaný kus nádobí, drahocenným pokladem pro mne je, protože do zářivých snů dětství navrátit mne dokáže.

Ty kratičké okamžiky něhy, vlídnosti a lásky, kdy v hřejivé náruči našich rodičů, jsme tajemnými cestičkami na ostrov bezpečí a hojnosti, společně odplovali.